

Список використаних джерел:

1. Dovgan, O. M. and Mandybura, Ya. V. (2013), Organic production: essence, objective necessity, efficiency. Sustainable development of economy, no. 1, pp. 200–206.
2. Maslak O. The status and prospects of the organic agricultural products market in Ukraine / Oleksandr Maslak. // Baltic journal of economic studies. – 2017. – №2. – с. 81–85.
3. Мартинюк А. Сучасний стан виробництва органічної продукції в Україні / Андрій Мартинюк. // agricultural and resource economics. – 2017. – №4. – с. 109–122.
4. Федерація органічного руху в Україні: Органік в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://organic.com.ua/uk/homepage/2010-01-26-13-42-29>.

Першко О.

*Студент 2 курсу магістратури економічного факультету
КНУ імені Тараса Шевченка*

ФУНКЦІОНУВАННЯ АГРОПРОМИСЛОВИХ ФОРМУВАНЬ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Проблеми економічної безпеки почали досліджуватись представниками вітчизняної економічної науки порівняно недавно. Нині питання забезпечення економічної безпеки України розглядається як один із найважливіших національних пріоритетів, що вимагає посиленої уваги представників владних структур, політичних партій, науковців, широкої громадськості. Саме тому останнім часом відбувається процес систематизації та концептуалізації цього поняття, як наукової категорії.

У Законі України "Про основи національної безпеки України", прийнятому Верховною Радою України 19 червня 2003 р., зазначається, що одним з принципів забезпечення національної безпеки є своєчасність і адекватність заходів захисту національних інтересів реальним і потенційним загрозам. Серед пріоритетних національних інтересів проголошено створення конкурентоспроможної соціально орієнтованої ринкової економіки та забезпечення постійного зростання рівня життя і добробуту

населення. Отже, в сучасних умовах особливого значення набуває необхідність дотримання економічної безпеки. Недаремно ст. 17 Конституції України проголошує, що поряд із захистом суверенітету і територіальної цілісності України найважливішою функцією держави, справою всього українського народу є і забезпечення її економічної безпеки.

Суб'єкти національної безпеки країни розробляють, затверджують та виконують основні напрямки державної політики національної безпеки України в економічній сфері. Основними із них є: забезпечення умов для сталого економічного зростання та підвищення конкурентоспроможності національної економіки; прискорення прогресивних структурних та інституціональних змін в економіці, поліпшення інвестиційного клімату, підвищення ефективності інвестиційних процесів; стимулювання випереджувального розвитку наукоємних високотехнологічних виробництв; вдосконалення антимонопольної політики; створення ефективного механізму державного регулювання природних монополій; забезпечення продовольчої безпеки; захист внутрішнього ринку від недоброякісного імпорту – поставок продукції, яка може завдавати шкоди національним виробникам, здоров'ю людей та навколишньому природному середовищу, тощо. Саме тому, створення та розвиток інтегрованих агропромислових формувань є одним із напрямів державної політики в економічній сфері в контексті забезпечення національної безпеки держави, адже проблему економічної безпеки слід розглядати не лише на рівні національної економіки в цілому, але й на рівні підприємства.

В умовах ринкових відносин процеси концентрації виробництва і капіталу та інтеграції тісно пов'язані між собою, так як концентрація виробництва створює технологічну, речову базу концентрації капіталу, і таким чином, сприяє розширеному відтворенню. Проблеми, що існували в аграрному секторі України в 90-і роки (падіння державних субсидій, погіршення ефективності землекористування, перебої з паливом тощо), об'єктивно призвели до того, що в нашій країні на початку нинішнього століття почали формуватися великі інтегровані підприємства - найбільші орендарі землі,

найрозповсюдженішою підприємницькою структурою серед них є агрохолдинги. Створення агрохолдингів було своєрідною відповіддю на ті виклики, що селяни не могли вирішити самотійно.

Створення інтегрованих структур в Україні є об'єктивною реакцією на потребу вітчизняної економіки в структурних змінах, тобто у відновленні та встановленні між господарюючими суб'єктами досить міцних майнових та фінансових зв'язків та в утворенні на їх основі нових фінансово-стійких організаційних структур, здатних стимулювати зростання матеріального виробництва в регіонах і в країні в цілому. Аграрні підприємства вступають в інтеграційні зв'язки, намагаючись знизити ризик, пов'язаний з сільськогосподарським виробництвом, його залежністю від погодно-кліматичних умов, стихійного ринку продукції, необхідністю підвищення її конкурентоспроможності. Переробні та інші підприємства АПК також намагаються забезпечити собі стабільні доходи, завдяки наявності надійної сировинної бази або ринків збуту своєї продукції або послуг. Потрібно також зазначити, що за останні три-чотири роки в нашому АПК істотно змінилася структура зернових посівів. Що, у свою чергу, відбилося й на зміні розмірів самих сільгоспугідь. Вони істотно зросли, оскільки обробляти зернові на великих площах набагато вигідніше, ніж на дрібних і розрізаних наділах.

*Пилипенко С., Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка
Науковий керівник - Смігунова О.В., к.е.н, доцент*

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Якщо у першій половині ХХ століття вважалося, що найбільш негативний ефект на природне навколишнє середовище здійснюють промисловість і транспорт, то в подальшому саме сільськогосподарське виробництво зайняло провідне місце в порушення природної рівноваги [1].